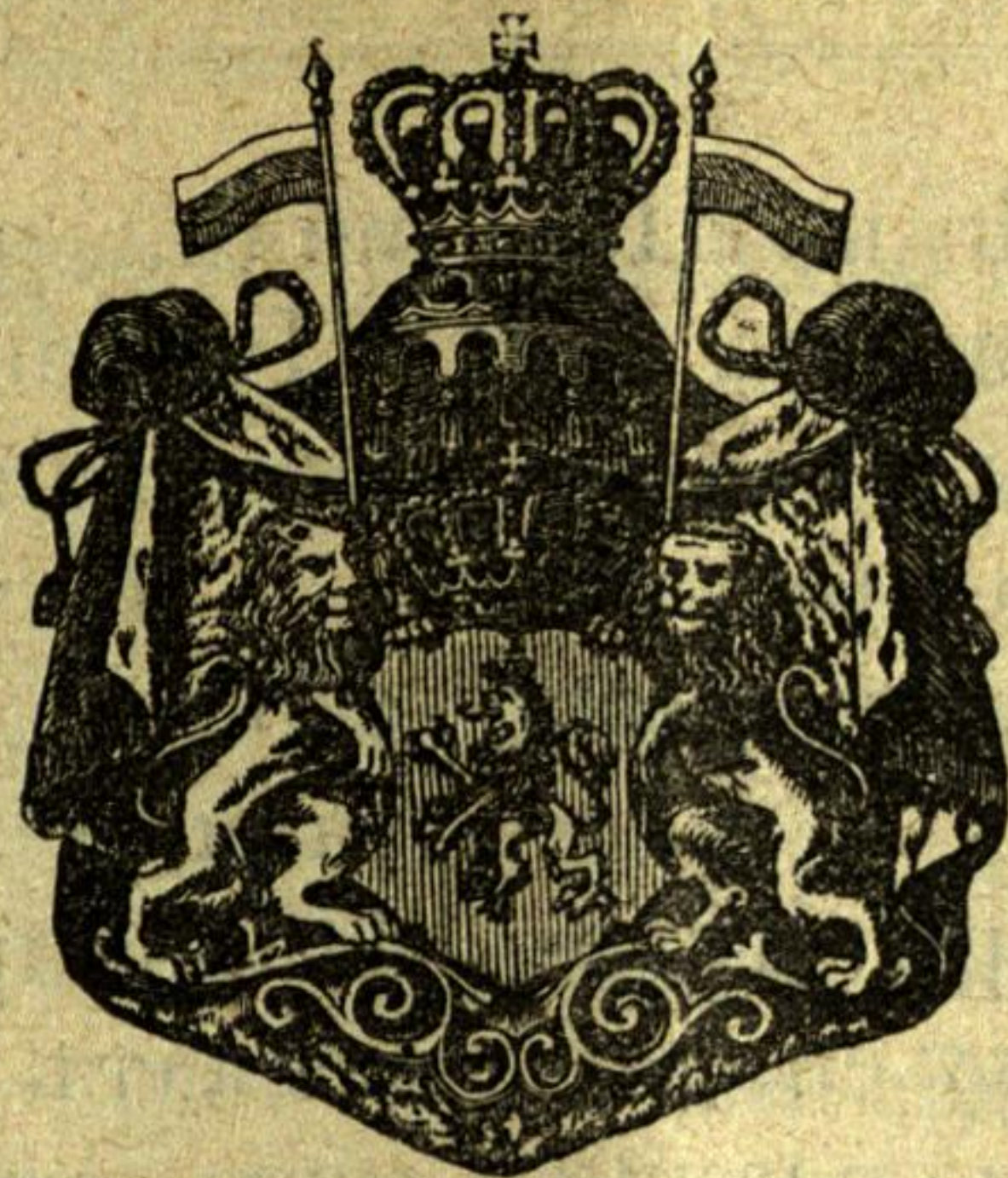

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“,

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, сѣбота 19 февруарий 1883 год.

БРОЙ 19.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„Съ благодарностъ зимама свѣдѣние за дѣятелността на комитетътъ. Заповѣдвама на Моето Министерство на Общитѣ Сгради да земе всичкитѣ мѣрки за немедленното захващане на постройката.

София, 19 февруарий 1883 година.

Александръ“.

ОТЧЕТЪ

за дѣятелността на комитетата, ръководящъ дѣлата по събиране доброволни пожертвования за построяване храмътъ „СВ. АЛЕКСАНДРЪ НЕВСКИЙ“ въ София, за врѣмето отъ 24 априлий 1882 год. до 15 февруарий 1883 г.

Учредений по Височайша заповѣдь Комитетътъ, върху когото се възложи грижата да ръководи дѣлата по събирането помощи за въздигането храма **Св. Александръ Невский** подъ председателството на Негово Високо-преподобие Архимандрита Кирилла Львова, откри своитѣ дѣйствия на 24 Априлий минжлата година. Слѣдъ изработването на единъ вжтрѣшенъ правилникъ, напечатанъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 68, за дѣлопроизводството въ канцелярията си, Комитетътъ счете за първа и най главна своя обязанность да напечата въ брошура Прокламацията на **Негово Височество** отъ 19 Февруарий 1881 год., придружена съ едно възвание отъ страна на Комитетата къмъ всичкитѣ Българе, живущи въ Княжеството и вънъ отъ него. При съставянето на това възвание — председателя по известни обстоятелства, си даде оставката. Вслѣдствие на което Комитетата се намѣри принуденъ да съобщи това на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, което бѣ назначило членовѣтъ на Комитетата. Въ отговоръ на това, Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, съ отношението си отъ 29 май 1882 г. No. 4265, прикани Комитетата да продължава възложеното върху му дѣло, като назначи за врѣмененъ председателъ единъ отъ членовѣтъ му, а именно Негово Благоговѣйство Иконома П. Теодора. Слѣдъ написването възванияето, Комитетата ръководимъ отъ правилата, изработени отъ Централната Комисия подъ председателството на **Негово Височество** Господарьтъ, на 26 Февруарий 1881 година (обнародвани въ 13 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ за 1881 г.) изработи и инструкции, по които да става събирането на помощитѣ. При настоящето се прилага единъ екземпляръ отъ брошурата, въ която сж помѣстени: Прокламацията на **Негово Височество** възванияето отъ страна на Комитетата и инструкциитѣ.

Слѣдъ тѣзи предварителни приготовления Комитетата, въ послѣдующитѣ си засѣдания, приготви поканителни писма за окръжнитѣ управители и общинскитѣ комиссии, които писма при посредството на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла тука и окръжнитѣ управления въ провинциитѣ, заедно съ напечатанитѣ брушури, се испратиха около първитѣ числа на мѣсець Юний по назначение.

Предъ видъ на това, че Българското Духовенство се показало всекога наклонно да съдѣйствува на подобни християнски Богоугодни предприятия и че то е имало и има най близко съприкосновение съ населението, Комитетата не пропусна случая да помоли Т. Т. Пр. Митрополититѣ и намѣстницитѣ имъ да приканятъ отъ своя страна подвѣдомственното тѣмъ духовенство, къмъ дѣятелность и съдѣйствие на Комитетата въ дѣлото. къмъ което е призванъ. За тая цѣль Комитетата както и Централната Комисия отъ по-напредъ сж предвидѣли въ инструкциитѣ, щото духовенството да земе живо участие въ това свято дѣло, като влѣзе въ качество на членове въ съставътъ на окръжнитѣ и общинскитѣ комиссии.

Тѣй като храмътъ **Св. Александръ Невский** се въздига за паметъ на нашето освобождение и въ знакъ на благодарностъ къмъ въ Бозѣпочившия Нашъ Царь-Освободитель, то за това всекий Българинъ, гдѣто той и да се намира, трѣбва да се счита задълженъ да земе участие, като внесе по-силната си лепта; то Комитетата въ засѣданието си отъ 7 Юний миналата год. постанови, да се приканятъ къмъ пожертвование и ония Българе, които сж вънъ отъ предѣлитѣ на Княжеството, а именно, които живѣятъ въ съсѣднитѣ намъ Държави: Руссия, Румжния, Сърбия, Турция и въ това число и Источно-Румелийскитѣ българи. За тая цѣль се направиха съответствующи поканителни писма до отдѣлни общини, дружества, учреждения и лица, както и до Дипломатическитѣ Агенти на Княжеското Правителство. Като имаше на рѣка единъ каталогъ на Источно-Румелийскитѣ общини, Комитетата направи до тѣхъ по-трѣбнитѣ писма и като ги придружи съ нужното число брошури, испрати ги до префектитѣ въ Источна-Румелия, съ молба да се распорѣдятъ по какъвто начинъ намѣрятъ тѣ за по-добрѣ, да приканятъ и тамошното Българско население къмъ пожертвование за общенародното това дѣло. Едноврѣменно съ това Комитетътъ съ писмото си до Директора на Вжтрѣшнитѣ Дѣла г. Кръстевича, счете за нужно да го увѣдоми за направената покана до префектитѣ и помоли да препорѣча Комитетата на префектитѣ въ Источна-Румелия, за да му оказватъ нравствено съдѣйствие. Префектитѣ обаче върнахъ назадъ всичкитѣ писма и брушури, като явиха, че имъ било заповѣдано отъ Висшата власть да не влизатъ въ сношение съ никакви Комитети. Вслѣдствие на това, Комитетата съ отношението си отъ 9 Августа 1882 год. No. 51, съобщи за това въ Министерский Съвѣтъ, който замѣстя Централната Комисия и ходатайствува да му се дадѣтъ наставления, какъ да постѣпи въ този случай. Въ отговоръ на това си отношение, Комитетата получи разрѣшение за да командирова въ Источна-Румелия едно или двѣ лица, които да влизатъ въ сношение съ тамошнитѣ първенци и общини за съставяние частни комиссии, върху които да се възложи грижата за събиране доброволни пожертвования и отъ Источно-Румелийскитѣ българе. Комитетата, съ постановлението си отъ Августъ, рѣши да испроводи за тая цѣль врѣменния си председателъ отца Ик. П. Теодора, който отъ името на Комитетата да влѣзе въ сношение съ тамошнитѣ познатни граждани. Слѣдъ завръщанието си Негово Благоговѣйство, въ едно отъ засѣданията съобщи на Комитетата, че Негово Високопреосвященство Св. Плов-

дивский Г. Панаретъ, нѣкои отъ Г. г. членовѣтъ на Постоянный Коммитетъ и други отъ по-първитѣ граждане въ Пловдивъ, въ едно събрание, направено въ Пловдивската Митрополия на 12 Септември м. г. се съставило едно настоятелство отъ 5 члена подъ почетното председателство на Негово Високопреосвященство Г. Панарета а за членове се избрали Гг. Г. Груевъ, Н. Геровъ, Д-ръ Янколовъ, К. Величковъ и Ив. Вазовъ, които взели върху си грижата за съставлението настоятелства по всичкитѣ по главни общини изъ областта, за събиране помощи и да съобщаватъ на Коммитета периодически за ходътъ на работата.

За да се даде по-голъмъ потокъ на дѣлото, Коммитетътъ не е испусналъ случай, а е правилъ чести напомнания, както и потрѣбни нѣкои разяснения на разнитѣ представители на окръжията въ предѣлитѣ на Княжеството и ги е канилъ на дѣятелност. Сжщеврѣменно, той имъ е оказвалъ направлението, което трѣбва да държатъ за успѣшния ходъ на дѣлото. До учреждението на Коммитета, Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла, вслѣдствие на извѣното желание на Софийското градско общинско управление, да предвиди отъ общинскитѣ сумми въ бюджета си едно пожертвование въ полза на храмътъ — съ циркуляръ до окръжнитѣ управители, поиска да приканятъ подвѣдомственитѣ тѣмъ градски общини, да предвидятъ и тѣ въ бюджетитѣ си една сума за тази цѣль по примѣра на Софийската. Отъ свѣдѣнията, които Коммитета получи чрезъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла, се види, че нѣкои отъ градскитѣ общини сж приели съ присърдце тази покана и има основание да се вѣрва, че и другитѣ общини, отъ които не е получено още извѣстие, ще побързатъ да извѣстятъ за суммитѣ, които сж намѣрили за нужно да пожертвуватъ за това общенародно предприятие.

И така дѣятелността на Коммитета по дѣлото на събирането помощи за храмътъ се състои въ това, което се изложи по горѣ. Като резултатъ на тѣзи своя 10-ти мѣсечна дѣятелност Коммитетътъ споредъ полученитѣ до сега свѣдѣния отъ разнитѣ окръжия, може да изброи тукъ изобщо суммитѣ, които сж постѣпили и ще постѣпятъ въ полза на храмътъ. Тѣзи пожертвования състоятъ въ пари и разни предмѣти както слѣдва:

- 1.) внесени въ Нар. Банка подъ лихва 39,956 л.;
- 2.) събрани парични пожертвования и не внесени още въ Банката 9,336 л. 70 ст.;
- 3.) събрани пожертвования въ храна и други предмѣти, оцѣнявани за 28,744; и
- 4.) парични пожертвования отъ разни общини въ Княжеството, които ще се внасятъ въ Банката 235,050 л., а всичко лева 313,086 и 70 стотинки.

За по точно опредѣление се направи особена вѣдомость, въ която е показано количеството на записанитѣ и внесени пожертвования. Тази вѣдомость се прилага при настоящиятъ отчетъ.

Предъ видъ на високото значение на предпоставената цѣль съзиданието на този народенъ паметникъ, Коммитета имаше основание да предполага, че благодарнитѣ за освобождението си Българе ще се притекатъ съ по-голъмо усърдие и ще направятъ по щедри пожертвования за да се улесни и ускори изпълнението на това толкозъ свято и многознаменателно предприятие; но сега се вижда, че резултата не е до тамъ удовлетворителенъ. Отъ свѣдѣнията, които има и като познава народа си, Коммитета не може да го вини, че е неподатливъ, а причинитѣ на не получение до тамъ удовлетворенъ резултатъ трѣбва да се отдаде на чрезмѣрното равнодушие на нѣкои отъ Г. г. управителитѣ въ окръжията, които сж единственитѣ посрѣдници на Коммитета при сношенията му съ населението. Има окръжия, въ които не сж съставени още окръжни и общ. комисии, а ако и да сж съставени, то твърдѣ своеобразно.

Естествено е прочее, че при това неустройство на дѣлото въ провинциитѣ, не възможно е на всѣки Българинъ да внесе своята помощъ, защото нѣма кой да му иска. При все това Коммитета не може да не искаже при това благодарността си на нѣкои отъ Г. г. окръжнитѣ управители, които оказаха не малко съдѣйствие на Коммитета и се заловиха съ присърдце за да спомогнатъ на това свето дѣло. Отъ свѣдѣнията, които се иматъ до сега, се

види, че най-много пожертвования сж постѣпили отъ Шумненското, Варненското, Разградското и нѣколко други окръжия.

И така Коммитета, като дава настоящия отчетъ за своята дѣятелност, осмѣлява се да искаже предъ Почитаемий Министерский Съвѣтъ, своето скромно мнѣние, че за събирането по значителни помощи погрѣбно е да се взематъ по цѣлесъобразни мѣрки, а именно: да се приканятъ отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла окръжнитѣ управители да не глѣдатъ на тази работа като на второстепенна, а да се съвзематъ съ присърдце да устроятъ комисии, като приканятъ за тая цѣль по влиятелнитѣ лица въ градоветѣ и селата, да употребятъ влиянието си върху населението, да му обяснятъ високото значение на този храмъ и да го приканятъ на по щедри пожертвования, като даждъ тѣ по напрѣдъ примѣръ; а отъ страна на Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията да се помолятъ Високо-Преосвещенитѣ Митрополити да иматъ добрината да напишатъ на подвѣдомственното си духовенство въ видъ на слова за прочитание въ църковитѣ и да поканятъ свещеницитѣ на по-голъма дѣятелност; да имъ поставятъ за първа и постоянна грижа да се ползватъ отъ всѣкий удобенъ случай да приканватъ енорититѣ си къмъ пожертвования. Освѣнъ това не би било безполѣзно за успѣха на дѣлото, ако се командироваше нѣкое лице да отиде поне въ голѣмитѣ градове въ Княжеството да настои за учрежданието на комисии да насърдчи населението съ нѣкое словце цѣлесъобразно.

Като исказва това си скромно мнѣние, Коммитета се ласкае съ надѣжда, че по този начинъ светото предприятие ще се постигне съ пълненъ успѣхъ.

София, 16 февруарий 1883 год.

Прѣдседателъ: **Икономъ П. Теодоръ.**

Членове: Д. Д. Агура, А. Ивановъ, Д. В. Храновъ и А. Войниковъ. Членове-секретари: С. Теневъ и П. Вълковъ.

ВѢДОМОСТЬ

на записанитѣ и внесени пожертвования въ полза на Храма Св. АЛЕКСАНДРЪ НЕВСКИЙ въ София.

Съставена на 16 февруарий 1883 год.

№ по редъ	Наименование на окръжията, учрежденията и лицата, отъ които сж постѣпили или събрали пожертвования.	парично пожертвование							
		Внесени въ Н. Банка		Не внесени още въ Банк.		Събрани помощи въ храна и други предм., оцѣнени приблизително за		Общини пожертвования отъ град. общ. въ Княжест., които помощи ще бъдатъ внесени постепенно	
		лева	с.	лева	с.	лева	с.	лева	с.
1	Варненско	5,900	—	34	97	1,064	—	5,000	—
2	Видинско	3,495	30	128	25	440	—	4,000	—
3	Шумненско	2,845	72	650	—	—	—	150	—
4	Разградско	2,625	80	—	—	—	—	2,000	—
5	Кюстендилско	660	—	1,716	55	4,465	—	—	—
6	Търновско	4,566	25	3,358	62½	4,071	—	200	—
7	Плѣвенско	—	—	747	35	—	—	—	—
8	Вратчанско	586	45	—	—	—	—	—	—
9	Ломско	—	—	637	70	1,200	—	1,000	—
10	Свищовско	—	—	289	30	2,514	—	—	—
11	Русенско	—	—	—	—	1,516	—	15,000	—
12	Силистренско	—	—	510	25	1,362	—	4,000	—
13	Софийско	17,711	8	1,264	½	12,112	—	205,600	—
14	Севлиево	117	30	—	—	—	—	3,100	—
15	Отъ Рилската Обитель	1,030	—	—	—	—	—	—	—
16	„ Агента Кировича и други	313	25	—	—	—	—	—	—
	„ лихви до 1 Январий т. г.	104	85	—	—	—	—	—	—
	Всичко	39,956	—	9,336	70	28,744	—	235,050	—

ЗАБѢЛЪЖКА. Показанитѣ въ 2 и 3 графа цифри сж приблизително изчисление.

Въ 4-та графа сж означени само ония цифри, за които има свѣдения отъ надлѣжнитѣ общини.

Много отъ по главнитѣ общин. управ. въ Княжеството не сж съобщили комитету за своитѣ пожертвования. Обозначенитѣ въ сжщата графа 150 л. отъ Шумненското общ. управление ще се даватъ въ продължение на всичкото врѣме до гдѣ трае постройката на храмътъ.

Пожертвованията, обѣщани отъ Софийското окръж. сж обѣщани, събрани или внесени преимущественно отъ общинското управл. въ Столицата и Самоков. околия, тукъ се числятъ и пожертвованията отъ другитѣ общини, които спорѣдъ териториално дѣления влѣзоха въ състава на Софийското окръжие.

По Министерството на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията.

УКАЗЪ

No. 82.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България.

Прогласяваме:

Ст. I. Съ одобрѣнието на Святийтъ Синодъ и съгласието на Държавний Съвѣтъ, Народното Събрание прие,

НИЙ ПОДТВЪРДИХМЕ И ПОДТВЪРДЯВАМЕ:

ЕКЗАРХИЙСКИЙ УСТАВЪ,

приспособенъ въ княжеството.

Чл. 1. Българското Княжество отъ църковна страна като съставлява една нераздѣлна частъ отъ Българската Църковна Область, подчинява се на Св. Синодъ, Върховната Духовна Власть на Българската Църква, гдѣто и да се намира тѣзи власть; чрѣзъ послѣдната Княжеството съхранява единението си съ Вселенската Вѣсточна Църква въ всичко, що се отнася до догмитъ на Вѣрата. (Конст. чл. 39.)

Чл. 2. Уставътъ за управлението на Българската Екзархия е основний законъ на църковното управление въ Княжеството; тоя уставъ се приспособява въ Княжеството по начинъ, показанъ въ слѣдующитъ членове на тоя законъ.

ЧАСТЬ I.

За лицата.

ГЛАВА I.

За устройството на управлението.

Чл. 1. Самоуправляемата Православна Българска Църква подъ име Екзархия, членъ неотдѣленъ отъ Единая, Святая, Сборная и Апостолская Църковь, съставлява се отъ находящитъ се въ отоманската Държава Български епархии, които именно или общо се опредѣляватъ въ издадениитъ за съставлението ѝ високъ царски ферманъ, и отъ Епархиитъ въ Българското Княжество.

Епархитъ въ Княжеството остоятъ за напрѣдъ шесть и съ слѣдующитъ: Софийската, Видинската, Врачанската, Доростолска и Червенската, Търновската, Варненска и Преславската.

Бѣлѣжка: Самоковската, Кюстендилската и Ловчанската Епархии ще се унищожатъ, когато овдовѣятъ по канонически причини и се присъединяватъ на горѣпоменатитъ по усмотрѣние на Св. Синодъ и съ одобрението на Княжеството правителство.

Чл. 2. Като части съставни на тия Епархии опредѣляватъ се цѣли окрѣжия наедно съ околицитъ, които влизатъ въ тѣхъ.

Чл. 3. Съгласно съ настоящий законъ Екзархията въобще управлява се духовно отъ Св. Синодъ, а всѣка Епархия отъ митрополита си.

Чл. 4. Святия Синодъ, съставляющий Върховното духовно началство на православнитъ християни въ Екзархията, състои отъ Екзархътъ, предсѣдатель неговъ, и отъ съзасѣдатели.

Чл. 5 Екзархътъ носи тая титла независимо отъ епископския си чинъ, имѣющий убо Екзархийската титла ще е епископъ на епархията, която се е случило да има, когато е станалъ Екзархъ, и ще бжде пакъ епископъ на тая епархия, ако би да престане отъ екзаршество безъ низвержение отъ священноначалството си. Екзархътъ се опредѣлява по-жизненно.

Чл. 6. Съзасѣдатели на Синода съ правилно (канонически) вситѣ митрополити на Екзархията. Но понеже не е възможно да присѣдствуватъ постоянно вси тия въ Синода, то четири само отъ всѣхъ избираеми съзасѣдательствуватъ и представляватъ вситѣ друзи за всичко освѣнъ за онова, което настоящия законъ предпазва за вситѣ епархии.

Чл. 7. Митрополититъ, зависящи направо отъ Св. Синодъ, стоятъ подъ непосредственното правилно надзира-

телство и вѣдомство на този Синодъ, отъ когото приематъ и рѣкоположението си, когото споменуватъ правилно въ священнитъ сѣужби и до когото се направо отнасятъ.

Чл. 8. Въ сѣдалището на всѣка митрополия подъ предсѣдателството на митролита или на единъ неговъ намѣстникъ съществува единъ епархиаленъ духовенъ съвѣтъ, състоящъ отъ предсѣдательтъ му и отъ четири епархиални священници, избираеми само отъ духовнитъ избиратели спорѣдъ глава 5.

Чл. 9. На тоя епархиаленъ съвѣтъ принадлежи управлението и сѣдението на духовнитъ епархиални дѣла.

Чл. 10. Рѣшенията на епархиалнитъ духовни съвѣти се отнасятъ апелативно и окончателно предъ Св. Синодъ. Тоже отнасяние за онищожение рѣшения, издадени противъ святитъ правила, става предъ сѣщия Св. Синодъ.

ГЛАВА II.

За избиранieto на Екзархътъ.

Чл. 11. (15) Избираемий за Екзархъ трѣбва да има слѣдующитъ качества: 1. да е членъ отъ българската църква; 2) да е родомъ Българинъ; 3) да има възраст поне 40 год.; 4) да има учение въобще и най паче църковно; 5) да се отличава съ прави мисли върху православната Вѣра и съ точно хранение на църковния рѣдъ; 6) да е управлявалъ непорочно епархия поне въ петъ год.; 7) да е похваленъ по умъ и разумъ въ слово и дѣло, захваленъ въ дѣла църковни и мирски и съ повѣдение добродѣтелно и непорочно; 8) да има обща почестъ внѣшне и внутренна и довѣренность и предъ народа и предъ царството.

Чл. 12. (16) Колчимъ предлѣжи да се избере новъ Екзархъ, членоветъ на Св. Синодъ иматъ приврѣменно намѣстникъ и предсѣдатель по-стария изъ помѣжду имъ по рѣкоположение, на когото името извѣстятъ на царското правителство, просящи съврѣменно отъ него изволение за избиране на новъ Екзархъ.

Чл. 13. (17) Щомъ се земе отговоръ отъ правителството, членоветъ на Св. Синодъ, предсѣдателствуемъ приврѣменно отъ по-старий по рѣкоположение членъ, пишатъ до вситѣ митрополити на Екзархията окрѣжно писмо, заповѣдаючи имъ, щото всѣки отъ тѣхъ, като размисли зрѣло и добросъвѣстно, да испрати до предсѣдательтъ на Синода въ растояние на 21 день отъ приеманието на окрѣжното писмо, въ записка особно запечатана и въ свое особно писмо приключена забѣлѣжка на 3 до 5 архиерейски имена, които имѣючи изискуемитъ отъ 11 (15) членъ качества, би намѣрилъ достойни за Екзархийский чинъ. Тая забѣлѣжка ще се испраца отъ рѣченитъ митрополити въ особна книжка, запечатана и приключена въ едно особно тѣхно писмо до предсѣдательтъ.

Подобни записки на избираеми лица ще приготвятъ и членоветъ на Св. Синодъ и ще ги предадѣтъ запечатани на намѣстникътъ, който съ своята подобна запечатана записка, ще ги пази неповрѣдени при себе си до гдѣ се събере избирателния съборъ.

Чл. 14. (18) Освенъ реченото окрѣжно писмо предсѣдателствуещий намѣстникъ, наедно съ членоветъ отъ Екзархийский съвѣтъ, пишатъ друго окрѣжно писмо до вситѣ Синодални и не Синодални митрополити на вситѣ епархии или до намѣстницитъ имъ, слѣдъ като прочетѣтъ въ църква това писмо, да призовѣтъ въ първенствующий градъ на епархията, въ растояние на 15 дни отъ приеманието на това писмо, избирателитъ ѝ на съборъ, предсѣдателствуемъ отъ мѣстнийтъ священноначалникъ или отъ неговъ намѣстникъ и да подѣйствуватъ, щото съ тайно гласоподавание и съ пълно вишегласие да се избере отъ този съборъ изъ мѣжду най-почтенитъ и най-способнитъ българе — мѣстни поданници, тамъ или на друго мѣсто пребиваючи, двама представители за епархията, както ще се избержтъ и двама представители отъ пребивающитъ въ Цариградъ православни Българе, които представители, снабдени съ избирателното си писмо, подписано отъ избирателитъ, потвърдено отъ священноначалника и отъ членоветъ на епархиалний съвѣтъ, и подпечатано съ печата на митрополията, да пойдѣтъ не забавно въ сѣдалището на Екзархията, за да участвуватъ въ общий съборъ, който

ще стане за избирането на Екзарха въ първата недѣля, слѣдъ 61 день отъ деньтъ на окръжно писмо.

Чл. 15. (19) Въ уречения за събора недѣлниченъ день, призоваватъ се слѣдъ Божественната литургия вситѣ избиратели, приносящи избирателнитѣ си писма въ Екзархийския домъ, гдѣто съ присѣтствието и съдѣйствието на Св. Синодъ и на Екзархийския Съвѣтъ, като се прегледатъ и докажатъ рѣдовни избирателнитѣ имъ писма, щомъ се намѣрятъ присѣтствующи тритѣ поне четвъртини отъ ожидаемитѣ представители, председателствующий священноначалникъ, като предизрече едно прилично словце и оправи къ Богу прилична молитва, проглашава съборътъ отворенъ, и му бива председателъ.

Ако ли се случи да не присѣтствуватъ тритѣ четвъртини отъ ожидаемитѣ представители, отлага се засѣданието за 15 дни и съврѣменно призоваватъ се чрѣзъ телеграфа неприсѣтствующитѣ; а щомъ се мине опредѣленото врѣме, засѣданието наченва, колкото представители и да присѣтствуватъ, носящи редовни избирателни свои писма.

Чл. 16 (20) Щомъ почне засѣданието, председателътъ представя на събора запечатани, както сж отъ начало дошли, вишереченитѣ записки. Съ задължение отъ Съборътъ, писарьтъ на Св. Синодъ, писарьтъ на Екзархийскийтъ Съвѣтъ и двама отъ сборнитѣ членове, като преглѣдатъ испърво и припознаятъ предъ всичкитѣ цѣлостта и непочекността на печатитѣ имъ, отварятъ запискитѣ и записватъ особно тритѣ или петѣтѣхъ въ всѣка отъ тѣхъ забѣлѣжени имена.

А като се тѣй всичкитѣ запишатъ, отбиратъ изъ между тѣхъ иститѣ имена и ги турятъ особито по-стѣлбове, колчимъ се намѣрятъ забѣлѣжени въ записка. Послѣ же като се прочетѣтъ всѣко едно отъ тѣхъ, ако се намѣрятъ отъ тия имена забѣлѣжени въ всичкитѣ записки или въ помногото отъ тѣхъ, три или повече имена, тия само; ако ли помалко отъ три, тогазъ първо Св. Синодъ като представителъ на всичкитѣ священноначалници, отъ имената, които въ запискитѣ сж зели наистина повече гласове, но не е пълно вишегласие, избира такожде по вишегласие двѣ или три имена, които заедно съ ония, що сж зели пълно вишегласие въ запискитѣ, като се разиде по настоящему съборътъ, предлага тосъ-часъ председателътъ съ свое прошение на правителството за одобрение.

Чл. 17. (21) Като се приемне отговора на Високото Царско Правителство, председателътъ свиква съборътъ незабавно при присѣтствието на Св. Синодъ и на Екзархийския Съвѣтъ, и като се прочете отговора на правителството, Св. Синодъ проглашала одобренитѣ имена, че сж правилно отъ всичкитѣ или отъ по-многото священноначалници избрани като равно достойни за Екзархийский Престолъ.

Чл. 18. (22) Правилната часть отъ това избране като се свърши така, съборътъ пристѣпва да избере, съ тайно гласоподавание, едно отъ избранитѣ имена, които сж се избрали отъ архиерейското съсловие и който отъ тѣхъ се яви, че е добилъ пълно вишегласие, той абие се и провозгласява отъ всѣхъ като правилно и законно избранъ отъ клира и народа за да приеме Екзархийския чинъ.

Чл. 19. (23) За избирането, тѣй свършено, пише се и подписва се тосъ часъ отъ всѣхъ въ кондиката изложение, а послѣ слизатъ вси въ храмътъ та испѣватъ Богу благодарение за извършеното избране и тѣй си отхождатъ всякой въ своя си.

Чл. 20. (24) Основаючи се на това изложение, членовѣтъ на Св. Синодъ и на Екзархийскийтъ Съвѣтъ пишатъ прошение до Високата Порта, чрѣзъ което извѣстятъ станѣлото правилно и законно избране, и просятъ да се припознае званично избрания Екзархъ.

Чл. 21. (25) Като се издаде писмото на това признание, призовава се званично отъ Св. Синодъ опредѣлений Екзархъ, който като се яви предъ Негово Величество Султана и предъ първитѣ министри на Високата Порта, увожда се тогава тържественно въ Екзархийския домъ и въсприема длѣжноститѣ си.

Бѣлѣжка. Членовѣтъ отъ 15—25 отъ Екзархийкий Уставъ се приспособяватъ съ тая бѣлѣжка: Ако би да се избере за Екзархъ нѣкой отъ митрополититѣ на Епархитѣ въ Княжеството, той ще

се смѣта за Отомански подданикъ, до гдѣто занимава Екзархийский Престолъ, и се възвръща въ Българското поданство щомъ стане пакъ епископъ на своята епархия (чл. 5). Щомъ Екзархътъ приеме длѣжността (25. чл) той извѣстятъ съ писмо НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Българский Князь, който отъ своя страна издава за това прокламация къмъ народътъ си. (слѣдва)

Въ 16 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ е пропусната печатна погрѣшка за която като просимъ извинение отъ читателитѣ си молимъ да се поправи; тя е на първа страница първий стѣлбецъ въ 29 редъ отгорѣ а именно налѣсто **командира** трѣбва да се чете: **конюшнитѣ** на № 1-а и пр. . .

Администрацията.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хависъ“.)

Парижъ, 15 февр. Temps обнародва една телеграмма изъ Лондонъ, въ която се казва: Единъ отъ протоколитѣ на конференцията ще съдържа една декларация на Австрийский делегатъ, въ която се казва, че въ случай на растурвание смѣсената коммисия, Австрия нѣма да се домогва — за представителството си въ тази коммисия да изисква особенни нѣкои правдини надъ срѣдний Дунавъ. Въ условията, казва Temps, при които е направено това заявление, има голѣма важность. Никаква мѣчнотия не се предвижда върху въпроса за да се продължи пълномощието на Галацката коммисия.

Берлинъ, 15 февр. Великий дукъ Родолфъ е пристигналъ за да присѣтствува на сребренната свадба на Княза наслѣдника. Дукътъ бѣ посрѣщанъ твърдѣ ласкаво на гарата отъ императора Вилхелма, който го придружи до двореца, гдѣто този часъ билъ поздравенъ отъ Галский принцъ.

Лондонъ, 15 февр. На Daily news извѣстятъ изъ Египетъ, че лъжепророкътъ занимава цѣлий Кордофанъ и че отивалъ къмъ Хартумъ и Донгола.

Римъ, 16 февр. Снощи три петарди едноврѣменно се подпалиха на площада Квириналъ и предъ двѣтѣ посолства на Австрия.

Тѣзи петарди сж били отъ книга и картонъ яко овити и сж имали цилиндрическа форма. Тѣ не сж ранили никого. Правосъдието за сега прави слѣдствие върху това.

Лондонъ, 17 февр. Конференцията вчера не е имала засѣдание, а ще има днесъ. Преговоритѣ слѣдватъ върху гарантиитѣ, които се искатъ отъ Руссия за уздравяването плаванието презъ Сулина. Разногласията се отнасятъ повечето върху формата нежели върху основата. Отъ като се дойде до пълно съглашение върху подробноститѣ на Русското предложение, по всяка вѣроятность, ще бѣдѣтъ нуждни още двѣ засѣдания, едното за да се рѣши въпроса за продължаването Галацката коммисия, на която срока на траяние трѣбва да се опредѣли, а другото за да се приеме Баррерово предложение.

Римъ, 16 февр. Полицията е направила обиски въ кѣщитѣ, въ които живѣятъ Триестски емигранти. Трима отъ тѣзи емигранти сж арестувани, а очаква се да станатъ и други арестувания.

Каттаро, 16 февр. Положението на работитѣ въ Албания става изъ день въ день по-тежко. — Албанцитѣ, които сж отстѣпени на Черна-Гора, сж повечето отъ всяки други пакъ настроени да противостоятъ.

Римъ, 17 февр. Полицията е арестувала още шестмина други, който тя счита че сж виновнитѣ въ подпалвания петардитѣ.

Отъ главното телеграфо-почтенско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1005.

Главното управление на пошитѣ и телеграфитѣ обявява, че търговетѣ, станали на 15 февруарий т. г. по телеграфо-почтенскитѣ станции въ Търново, Севлиево, Дрѣново и Габрово за доставане телеграфнитѣ стѣлбове по линитѣ Плъвенъ-Търново и Търново-Габрово, вслѣдствие на неизноснитѣ предложения отъ молондадавачитѣ не се утвърдиха, и за това ще станатъ повторително на 25 февруарий т. г. въ сжщитѣ станции.

София, 18 февруарий 1883 година.

Главенъ Инспекторъ: Кесяковъ.